

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ
The Development of Reading Comprehension Skills of Prathomsuksa 3
Students by Using KWL Plus Technique and Traditional Method

ชนาภรณ์ ใจซื่อ^{1*} และ นพคุณ คุณาชีวะ^{2*}

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Chanaporn Jaisue^{1*} and Noppakun Kunacheva²

E-mail : chanaporn.orange2511@gmail.com, E-mail : vp-policyplanning@rumail.ru.ac.th²

¹Teaching Thai, Faculty of Education, Ramkhamheang University, Thailand

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus (3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าตำหนัก (เทพวิทยเสถียร) จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งนักเรียนกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 25 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test dependent และ t-test independent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านจับใจความ; เทคนิค KWL PLUS; วิธีสอนแบบปกติ

Abstract

This research aimed to (1) Compare the reading comprehension skills of the Prathomsuksa 3 students between the KWL Plus technique and the traditional method. (2) Compare the reading comprehension skills of the Prathomsuksa 3 students before and after learning using the KWL Plus technique. (3) Compare the reading comprehension skills of the Prathomsuksa 3 students before and after learning using traditional methods. The sample used for this research was Prathomsuksa 3 students at Wattatamnak School (Thep Witthayasathien) Nakhon Pathom Province. Which are currently studying in semester 2, academic year 2020 from 2 classrooms. 25 students in the experimental group are Prathomsuksa 3/2 students and 25 students in the control group is Prathomsuksa 3/1 students. Use a simple random sampling method. The research instruments were reading comprehension lesson plan using KWL Plus technique, reading comprehension lesson plan using traditional methods and a reading comprehension test. Statistics used to analyze data are average, mean, standard deviation, t-test dependent and t-test independent.

The major findings revealed follows:

1. The reading comprehension skills of the Prathomsuksa 3 students between studied by the KWL PLUS technique and studied by the traditional method were statistically significant differences at the .05 level.

2. The reading comprehension skills of the Prathomsuksa 3 students after studying with KWL PLUS technique had higher average score than before studying at statistical significant at the .05 level.

3. The reading comprehension skills of the Prathomsuksa 3 students after studying with traditional methods had higher average score than before studying at statistical significant at the .05 level.

Keywords: Reading comprehension skills; KWL Plus technique; Traditional methods.

บทนำ

ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้การรับส่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศในยุคปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็ว และง่ายดาย ซึ่งส่งผลให้คนในสังคมต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลข่าวสาร

ซึ่งแหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งความรู้ให้ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนั้น ส่วนมากเป็นสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อาทิ หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ ที่อยู่ในรูปแบบของกระดาษ หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) บทความ ข่าวสารต่าง ๆ บนสังคมออนไลน์ การศึกษาค้นคว้ารับข้อมูลข่าวสารจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ รับส่งข้อมูลข่าวสาร วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร และการตีความ นอกจากนี้ทักษะการอ่านที่เป็นประโยชน์ต่อการรับส่งข้อมูลข่าวสารแล้ว ทักษะการอ่านยังช่วยให้เกิดการพัฒนาทางด้านสมองสามารถวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล พร้อมทั้งสร้างทัศนคติที่ดี ช่วยให้สามารถวิเคราะห์แก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาการคิดอันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียน การฟัง การดู และการพูด

การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาทักษะการอ่านนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนการสอน เพราะในการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนทั้งสิ้น ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน และการรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางดังนั้นในการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เด็กเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาวิชาต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทยัน อิมสำราญ (2547) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านทำให้ผู้อ่านได้รับสาระความรู้ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ทันต่อความคิด ความก้าวหน้าของโลกได้เช่นเดียวกับการรับสารจากสื่อชนิดต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ และการอ่านหนังสือเป็นการฝึกให้สมองได้คิด และเกิดสมาธิดังนั้นหากมีการฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องจะทำให้ทักษะด้านนี้พัฒนา และเกิดผลสัมฤทธิ์สูง

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาจึงจำเป็นต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน และต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเกิดทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการ ฝึกฝนและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบผลสำเร็จ ในการอ่านที่เป็นทักษะพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ คือ การอ่านจับใจความ เนื่องจากการอ่านจับใจความนั้นเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับสูง เช่น การอ่านตีความ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านจับใจความนั้นมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เพราะผู้ที่ศึกษา และเรียนรู้จนเข้าใจจนแตกฉานในเนื้อหาต่าง ๆ จำเป็นต้องอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ ถูกต้องอย่างไร หรือ ผิดอย่างไร ซึ่งเหมือนดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทยัน อิมสำราญ (2547) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่าน และการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูลความรู้ และได้รับทราบความเคลื่อนไหวตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนในสังคม และนอกจากนี้การอ่านยังสามารถพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผู้รับสารจะได้รับ

ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้รับสารสามารถรับสารที่ผู้ส่งสารส่งให้อ่านอย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องที่อ่านได้ก็คือ การจับใจความ ฉะนั้น การจับใจความจึงนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน

แม้ว่าการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้และกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียน การสอนรายวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยแล้วก็ตาม แต่จากประสบการณ์การสอนรายวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในปี พ.ศ. 2560 - 2563 ของผู้วิจัย พบว่าในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนบางส่วน อ่านไม่ออก และบางส่วนสามารถอ่านออกเสียงได้คล่องแคล่วแต่ไม่สามารถอ่านจับใจความได้ หรือจับใจความ ของเรื่องได้ไม่ดี ปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ในการทดสอบความสามารถด้านภาษา อยู่ในระดับที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์เป้าหมาย ที่โรงเรียนกำหนด คือ ร้อยละ 65 ซึ่งผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าตำหนัก (เทพวิทยเสถียร) ในปีการศึกษา 2560-2562 มีคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ผลการทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ย 51.63 ผลการทดสอบระดับชาติปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ย 57.26 และผลการทดสอบระดับชาติปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ย 43.68 จากผลการทดสอบ ในแต่ละปีการศึกษาจะเห็นได้ว่าผลการทดสอบความสามารถด้านภาษานั้นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดทั้งสิ้น

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 เป็นปัญหาที่มีมาต่อเนื่อง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญและแก้ไขปัญหานี้เพื่อหาแนวทาง ในการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ในการจัดการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะทางการอ่านสูงขึ้นโดยเฉพาะทักษะการอ่าน จับใจความนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าและแสวงหา วิธีสอน เทคนิคการสอนในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งนวัตกรรม พร้อมทั้งต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยครูผู้สอนต้องเอาใจใส่ให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติฝึกฝนทักษะการอ่านจับใจความเป็นประจำ ฝึกฝนซ้ำ ๆ แม้จะฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะแล้วก็ยังต้อง ฝึกฝนเพิ่มเติมอีก เนื่องด้วยว่าวิธีการฝึกฝนปฏิบัติในเนื้อหาเดียวกันซ้ำ ๆ ในสถานการณ์และวิธีการแตกต่างกัน จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น จนทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ กล่าวคือ ครูผู้สอนจะต้องมีสื่อต่าง ๆ ประกอบการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการอ่าน จับใจความของผู้เรียนหรือใช้วิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลาย

ในการพัฒนาทักษะการอ่านนั้นมี เทคนิค และวิธีการอยู่หลายวิธี ซึ่งวิธีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับ ในการนำไปใช้แก้ปัญหการอ่านจับใจความ คือ เทคนิค KWL ซึ่งเป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย Ogle (1986) เทคนิค KWL เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และ ทำให้สามารถนำทักษะการคิดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความด้วย โดยประกอบด้วยขั้นตอน ในการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานในการอ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้น K (What I know) หมายถึง การเข้าถึงความรู้ ที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ต้องการจะอ่าน 2) ชั้น W (What do I want to know) หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์เกี่ยวกับความรู้ที่ต้องการได้รับการอ่าน 3) ชั้น L (What I have

learned) หมายถึง การสรุปใจความสำคัญ ประเด็น และความรู้ที่ได้รับหลังจากการอ่าน ซึ่งในขั้นตอนเหล่านี้ ผู้เรียนจะต้องบันทึกความรู้ที่ได้รับจากการอ่านลงในแบบบันทึก KWL เพื่อสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งในต่อมาเทคนิค KWL ได้รับการพัฒนา เพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยใช้ชื่อเทคนิคนี้ว่า KWL Plus (Carr & Ogle, 1987) ซึ่ง วิชาเรยา เล่าเรียนดี (2548, หน้า 145) ได้กล่าวถึง เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ พร้อมทั้งพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ชิ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนภาพความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน จากแผนภาพ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน และฝึกระดมสมองโดยมีกรอบในการคิดอย่างเป็นขั้นตอน

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงปัญหา และเห็นถึงความสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่จะต้องเน้นพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ อันเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ทั้งยังเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ รับ-ส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในยุคปัจจุบัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ เพื่อนำข้อมูลและผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกัน
2. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าตำหนัก (เทพวิทยเสถียร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 50 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าตำหนัก (เทพวิทยเสถียร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งนักเรียนกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 25 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 50 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่

- การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
- การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

- ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน

3. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งใช้บทอ่านตามที่สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนด โดยใช้บทอ่านจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่ นิทาน บทร้อยกรอง บทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และ เรื่องเล่าสั้น ๆ มากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

- การอ่านจับใจความจากนิทาน
- การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง
- การอ่านจับใจความจากบทเรียนสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
- การอ่านจับใจความจากเรื่องเล่าสั้น ๆ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งใช้ เวลาในการดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง โดยไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
2. ผู้สอนสามารถนำเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้จากผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความต่อไป
3. ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นและสาระการเรียนรู้ต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ดังนี้

1. การอ่านจับใจความ

Farris (2004) กล่าวว่า การอ่านจับใจความคือ การทำความเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ ส่วน Ruddell (2002) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความหมายถึง กระบวนการทางสมองที่ซับซ้อนซึ่งมักจะเกิดขณะผู้อ่านสร้างความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมของตนเองผนวกกับข้อมูลในบทอ่านหรือเรื่องที่อ่าน

แววมยุรา เหมือนนิล (2553, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของการจับใจความว่า การอ่านจับใจความคือ การมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่มคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ส่วน ดังนี้

- 1) ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ
- 2) ส่วนที่ขยายใจความสำคัญ หรือส่วนประกอบ เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณี ที่อ่านมีย่อหน้าเดียว ในย่อหน้านั้นจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นเป็นส่วนขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบซึ่งอาจมีหลายประเด็น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ให้ความหมายว่า การอ่านจับใจความแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสาร
- 2) กระบวนการคิดที่เกิดขึ้นขณะที่ทำความเข้าใจสัญลักษณ์
- 3) การทำความเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และข้อความ
- 4) การจับใจความสำคัญและแนวคิดของผู้เขียน

จากการศึกษาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร โดยใช้ประสบการณ์ และความรู้เดิมของตนเองในการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญ จุดมุ่งหมาย ประเด็นสำคัญ แนวคิด ข้อเท็จจริงของเรื่องที่อ่าน สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

2. การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus

Carr and Ogle (1987, pp. 626 - 631) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

K (What do I know?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดีและผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W (What do I want to learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L1 (What did I learn) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป

L2 (Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่ม โดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

L3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 88) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฉันท ชาติทอง (2551, หน้า 234) ได้ให้ความหมายของ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล

จึงสรุปได้ว่าการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนในการอ่าน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่าน ทบทวนความรู้เดิม ตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องตามความสนใจ ตลอดจนการสร้างแผนภาพความคิดและสรุปเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านจับใจความอย่างเป็นขั้นตอน

2. วิธีสอนแบบปกติ

เสาวนีย์ ดำรงโรจน์สกุล (2544, หน้า 27) กล่าวถึงวิธีสอนแบบปกติว่า เป็นการสอนที่ครูนิยมใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การซักถาม การจดบันทึก และการทำแบบฝึกหัด

กรมวิชาการ (2545) กล่าวถึงความหมายของการสอนแบบปกติว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้เตรียมการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอนจากตำรา แบบเรียนหรือหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ แล้วรวบรวมเรื่องราวทั้งหมดมาถ่ายทอดให้นักเรียน โดยการบรรยาย การบอก การใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันอภิปรายซักถาม ตลอดจนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องตลอดจนสิ่งที่ได้จากการเรียน

จากการศึกษาวิธีสอนแบบปกติข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปรูปแบบการสอนแบบปกติ ที่ใช้ในการทดลองซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม และความสนใจในการเรียนด้วยการสนทนาซักถาม เกม รูปภาพ เพลง หรือนิทาน และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ขั้นกิจกรรมการสอน ครูเสนอเนื้อหาให้นักเรียน ด้วยวิธีการบรรยายอภิปราย สนทนาซักถาม โดยมีสื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงาน หรือหนังสือแบบเรียน และนักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม 3) ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการอภิปราย ซักถาม หรือตรวจเฉลยแบบฝึกหัดร่วมกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียน (pre – test) ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบคู่ขนาน เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 30 ข้อ กำหนดเวลา 40 นาที
2. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันและใช้ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ กลุ่มละ 4 แผน และใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
3. กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียน (post – test) เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบคู่ขนาน เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 30 ข้อ กำหนดเวลา 40 นาที ตรวจให้คะแนนเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ t – test for independent
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยใช้ t – test for dependent
3. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ t – test for dependent

ผลการวิจัย

1. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มทดลอง	25	25.08	3.068	6.495	.000
กลุ่มควบคุม	25	19.04	3.494		

2. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS

ช่วงเวลา	N	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	25	17.12	2.963	25.393	.000
หลังเรียน	25	25.08	3.068		

3. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

ช่วงเวลา	N	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	25	15.00	3.606	25.585	.000
หลังเรียน	25	19.04	3.494		

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL PLUS ของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่าทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL- PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนเห็นด้วยกับ

วิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS ร้อยละ 85 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL PLUS เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านอย่างมีลำดับขั้นตอน ฝึกการใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมของตนเอง มาช่วยในการตีความ หรือทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านจึงทำให้ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งต่างจากการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบปกติที่จัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้จะเป็นการเสนอเนื้อหาให้นักเรียน และไม่ได้ฝึกให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่เป็นแนวคิดสำคัญ และไม่ได้ฝึกให้นักเรียนใช้ความรู้ หรือประสบการณ์เดิมของตนเองมาใช้ในการตีความ หรือทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จึงทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ยากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกียรติชัย ยานะรังษี (2540, หน้า 39) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตีความเนื้อเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามทำให้ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการอ่าน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม และสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อตั้งมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS เป็นการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านจับใจความที่มีลำดับขั้นตอนช่วยเชื่อมโยงความคิดของนักเรียนเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้นักเรียนจัดระบบความคิดได้ดียิ่งขึ้น จึงช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้ดี และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้นกว่าการจัดการเรียนรู้สอนอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่ได้กำหนดกรอบแนวทางที่กระตุ้นความคิดของนักเรียนที่เป็นลำดับขั้นตอน จึงทำให้ทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนไม่สูงเท่าหลังการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL PLUS ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐภัทร ปันปิ่น (2559, บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL PLUS ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความที่เรียนด้วยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL- PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - PLUS ร้อยละ 85 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

2. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบเพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับมาใหม่ โดยนักเรียนจะต้องฝึกคิดเชื่อมโยงเนื้อหาที่ได้รับตามกรอบแนวทางเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนให้คำแนะนำผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วให้นักเรียนบันทึกความรู้ลงในใบงานตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้น K ซึ่งเป็นขั้นตอนที่กำหนดให้นักเรียนดึงความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้และเชื่อมโยงให้เข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านเรื่อง ขั้น W เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเรื่อง ขั้น L เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่านที่กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ในขั้น W แล้วนำคำตอบที่ได้มาสร้างแผนภาพความคิดเพื่อฝึกการจัดลำดับข้อมูลและการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้รับจากการอ่าน แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญ การฝึกอ่านจับใจความตามลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS จึงทำให้ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนสูงขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกียรติชัย ยานะรังษี (2540, หน้า 39) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตีความเนื้อเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามทำให้ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการอ่าน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ ฆนัท ธาตุทอง (2551) ที่กล่าวว่า

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจและมีการจัดระบบข้อมูล

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของไกรสร ชาญหวัด (2553, บทคัดย่อ) พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พบว่า รินทรลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557, บทคัดย่อ) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณิชฎภัทร ปันปิ่น (2559, หน้า 67) พบว่า ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมนั้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจนักเรียนในชั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลง วิดีทัศน์ และคำถามกระตุ้นความสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน อีกทั้งครูยังคงช่วยให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ จึงทำให้ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้เตรียมการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอนจากตำรา แบบเรียนหรือหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ แล้วรวบรวมเรื่องราวทั้งหมดมาถ่ายทอดให้นักเรียนโดยการบรรยาย การบอก การใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันอภิปรายซักถาม ตลอดจนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องตลอดจนสิ่งที่ได้จากการเรียน และสอดคล้องกับ สุพิน บุญชูวงศ์ (2538) ที่กล่าวว่า ข้อดีของวิธีสอนแบบปกติ คือ ครูผู้สอนสามารถสอนได้รวดเร็วเนื่องจากครูเป็นฝ่ายพูดบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ใช้สอนนักเรียนได้ไม่จำกัดจำนวน ใช้สอนตั้งแต่กลุ่มเล็กจนถึงกลุ่มใหญ่ เหมาะสำหรับเนื้อหาที่ยากทำให้ง่ายขึ้น ง่ายแก่การเข้าใจ และช่วยส่งเสริมทักษะการย่อความและการเขียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการวิจัย พบว่าในดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนพบอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เนื่องจากความแตกต่างกันระหว่างบุคคล เช่น นักเรียนอ่านไม่คล่อง นักเรียนอ่านไม่ออก ดังนั้นครูผู้สอนต้องคอยชี้แนะหรืออธิบายช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงตลอดเวลา
2. การเลือกเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่านควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน โดยเฉพาะเนื้อหาประเภทนิทาน ไม่ควรยาวหรือยากเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย
3. บทอ่านควรมีภาพประกอบที่สวยงามสอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กสนใจอ่านและอ่านจับใจความได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS ร่วมกับวิธีการสอนอ่านในรูปแบบอื่น เช่น การสอนอ่านแบบร่วมมือ การสอนอ่านแบบจับคู่
2. ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL PLUS ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLUS กับสื่อ หรือวิธีการสอนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- เกียรติชัย ยานะรังษี. (2540). *ผลของการสอนแบบ เค ดับบลิวแอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไกรสร ชาญอด. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉันท ชาติทอง. (2551) *การออกแบบการสอนและบูรณาการ*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บำเหนียน อิมสำราญ. (2547). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพี.เพรส จำกัด.
- ณัฐภัทร ปันป็น. (2554). *ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus. ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับการสอนอ่านปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินทร์ลภัส เถลิธรรมวงษ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2548). *เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แวมมยุรา เหมือนนิล. (2553). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). *หลักการสอน*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- เสาวนีย์ ดำรงโรจน์สกุล. (2544). *วิธีสอนแบบปกติ*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- Carr, E. and Ogle, D. (1987). *KWL-Plus : A Strategy for Comprehension and Summarization*. *Journal of Reading*, 30 (7) : 626-631.
- Farris, J. P. (2004). *Teaching reading: a balanced approach for today's classrooms*. Boston : McGraw-Hill.
- Ogle, D. (1986). *KWL: A teaching model that develops active reading of expository text*. *The Reading Teacher*, 40, 564-570.
- Ruddell, R. B. (2002). *Teaching children to read and write: becoming an effective literacy teacher*. Boston : Allyn and Bacon.